

Свети Антоний Велики

Свети Антоний се родил през 3 век
в Египет в заможено и благочестиво
семејство.

От малък той обикнал Божиј храм
и помнел всяко поучение от Свещеното
Писание.

Веднѣж като чул от евангелието думите на Господа, с които Той поучава богатия юноша как да достигне спасение, Антоний се изпълнил с голямо желание да последва Божиите слова.

Когато бил около 20 годишен,
родителите му починали и оставили
богато наследство. Но той раздал всичко
на бедните и като поверил сестра си на
благочестиви девици да се грижат за
нея, сам напуснал дома си и заживял
отшелнически живот.

По онова време
отшелниците не се
отдалечавали много от
селищата. Антоний
заживял при един старец,
на чиито подвизите
започнал да подражава.

Но като пожелал да се отдалечи от света напълно, свети Антоний преминал река Нил и се заселил в една изоставена постройка.

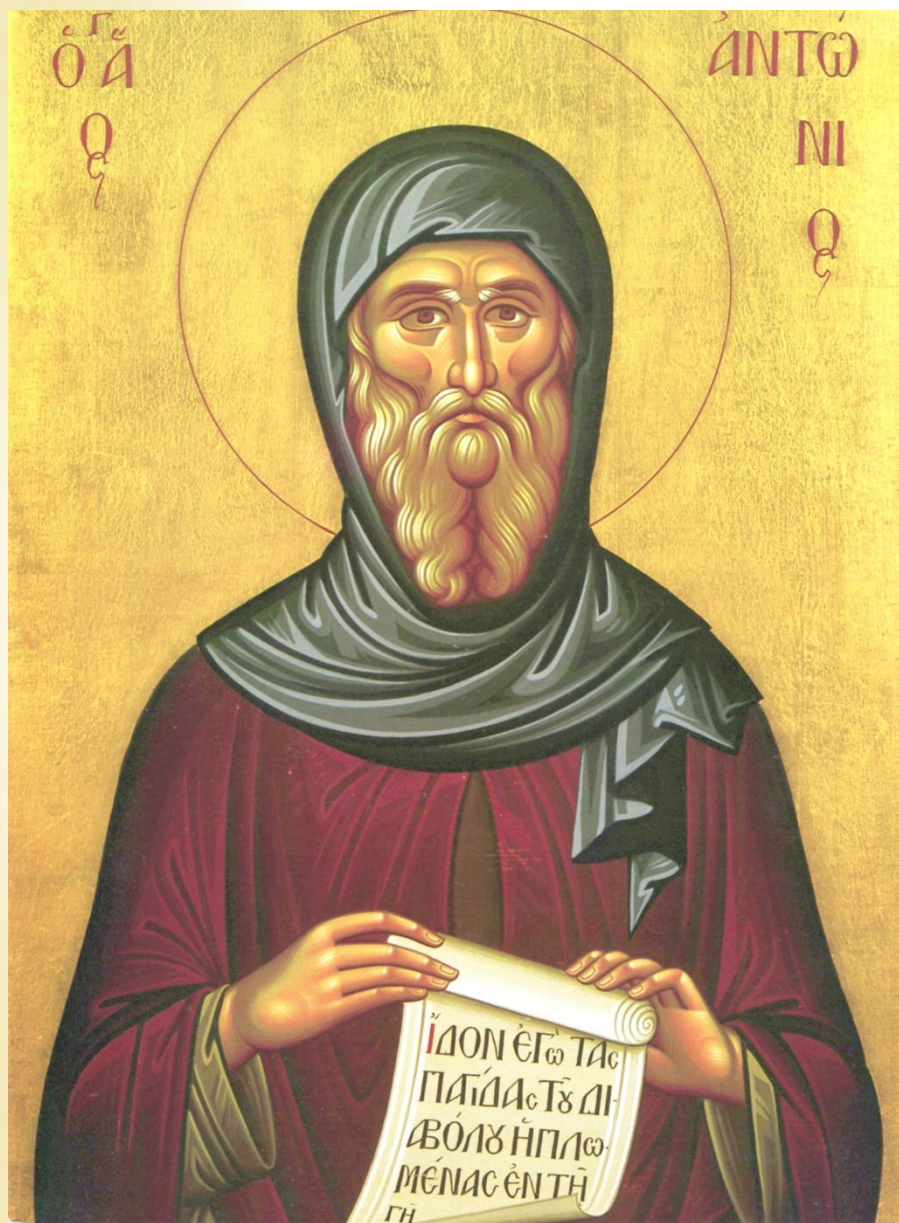

Той зазидал вратата на постройката и се отдал на един необичаен и много труден подвиг, като желяел да победи греха в себе си и да достигне съвършенството, към което зове Бог.

Негов приятел му спущал хляб през един отвор на покрива само два пъти годишно. Свети Антоний ден и нощ се молел, хранел се веднъж на няколко дни и дълго прекарвал без сън.

Демоните се опълчили
срещу него, жестоко го
наранили, явявали се като
страшни зверове, които го
нападат от всички страни.
Като устоял твърдо в тази
страшна битка, Сам Бог го
укрепил и обещал винаги
да му помага.

След много години
свети Антоний достигнал
душевен мир, като
победил греховните
наклонности у себе си.

Много хора научили за
него и пожелали да му
подражават.

Свети Антоний напуснал доброволния си затвор и поел духовното им ръководство, като им бил пример в отшелническия живот. Тогава бил около 50 годишен.

Монасите отшелници живеели поотделно, отдалечени един от друг, но понякога се събирали при своя духовен учител, за да чуят мъдрите му наставления. Така по примера на свети Антоний се поставило началото на отшелническото монашество.

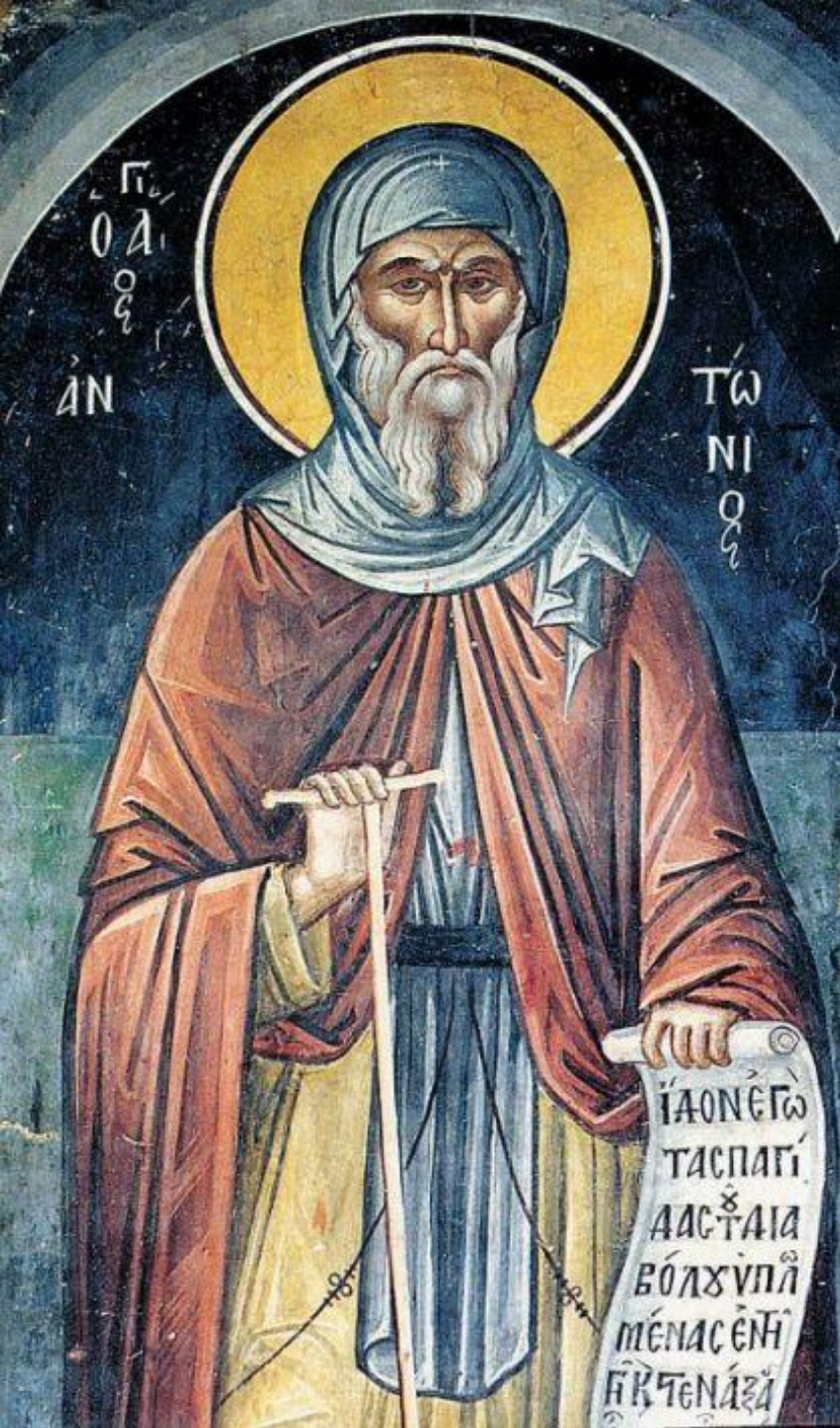
По това време възникнало и общежителното монашество, при което монасите живеели заедно в манастир.

Свети Антоний
поискал да узнае има ли
друг пустиножител като
него. Бог му дал про-
зорливост да види къде
живее в пустинята
голям Божи угодник -
свети Павел Тивейски,
когото свети Антоний
посетил и с когото
дълго беседвал.

Макар да бил неук,
свети Антоний придобил
от Бога благодат на
мъдрост и поучение. Той
дори посетил столицата,
повикан от св. Атанасий,
и убедително сразявал
лъжеученията, които се
разпространявали по
това време.

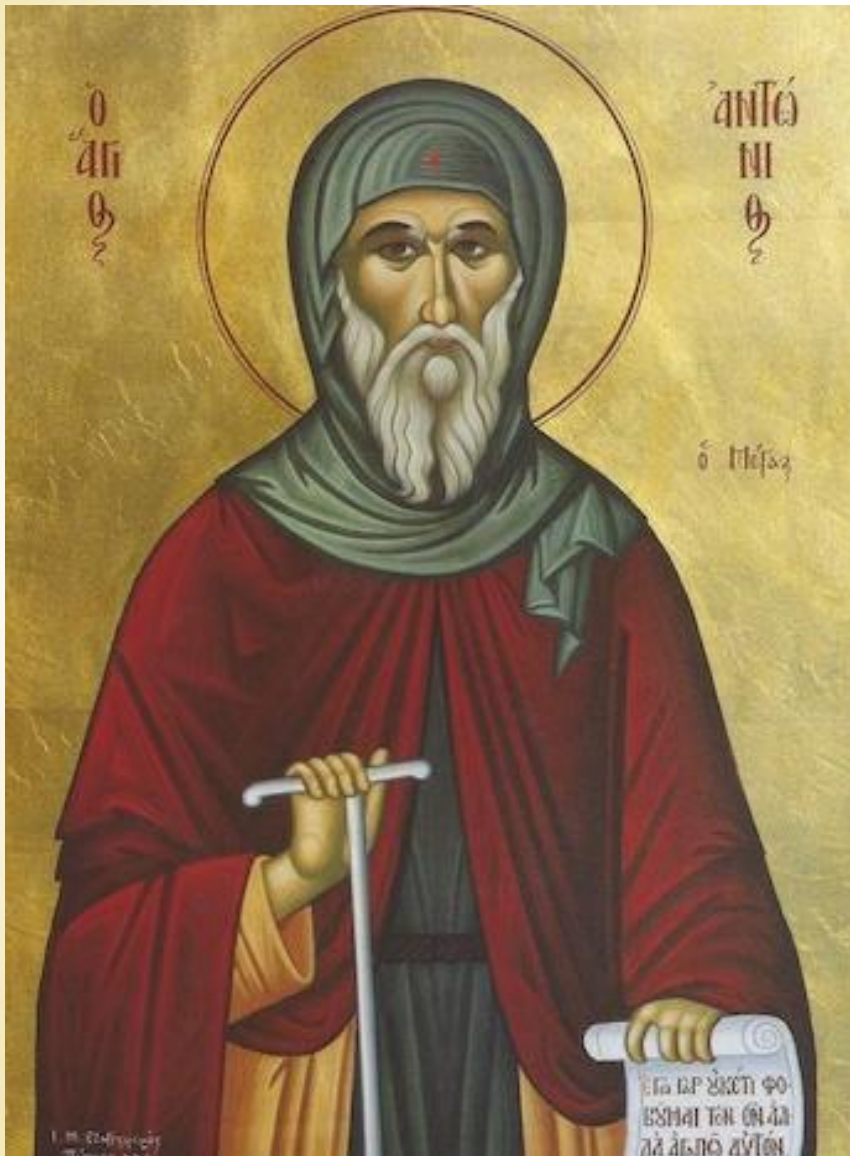

Той предузнал и своята смърт и като се отдалечил в пусто планинско място с двама от своите ученици, поръчал им да не казват на никого за смъртта му, нито мястото, където е погребан, защото не желаел почести и слава от хората.

Свети Антоний предал
чистата си душа на Бога,
когато бил на 105 години.

Той бил необразован,
живял в доброволна
бедност, с голямо смирение
и гореща любов към Бога и
Бог го удостоил с Небес-
ното царство.

Макар да не търсел прослава, Бог го направил известен на целия свят и го прославил във всички времена.

Заради дивния му подвиг и голямата мъдрост, която придобил, е наречен свети Антоний Велики.

Затова и църквата прославя свети Антоний Велики с думите на тропара:

Ревнителя Илію нравы подражаа, Крестителю правы
стежами послѣдѣа, ѿче ѿнтѡніе, пꙋстыни бѣла
ѣси жителъ, и вселенную оꙋтвердила ѣси молитвами
твоими. Тѣмже моли Хрѣта Бга, спастиcя душамъ
нашымъ.

Като си подражавал на нрава на ревностния Илиа и последвал правите пътеки на Кръстителя, отче Антоние, станал си жител на пустинята и опора на света с твоите молитви. Затова моли Христа Бога да се спасят нашите души.

Ето едно важно за всеки християнин
поучение от великия Божи угодник:

*„Първото важно нещо за човека, надарен
с разум, е да познава себе си; после да познава
това, което идва от Бога и всички милости,
които непрекъснато получава от Него.“*

свети Антоний Велики
Пето писмо